

د حضرت نحمياه ڪتاب

پيڙندگلو

د حضرت نحمياه په ڪتاب ڪښي مونږ ڳورو چي خدائ پاڪ د دُعا جواب ورکوي. هغه د خلقو په ژوند ڪښي دلچسپي لري او هغوي له هغه هر څه ورکوي د څه چي هغوي ته د هغه د حڪمونو منلو دپاره حاجت وي. خدائ پاڪ حضرت نحمياه له د دېوالونو د بيا جوړولو دپاره د هر يو څيز او سامان بندويست وکړو، او په خپله يي د هغه خيال وساتلو او د يروشلم د ديوال جوړولو دپاره يي هغه له طاقت ورکړو. د تڪليفونو باوجود د خدائ پاڪ مرضي پوره کيږي. خدائ پاڪ په هر څه قادر دے. هغه د يرې نه آزادي او حفاظت ورکوي. د حضرت عيسيٰ مسيح نه څلور سوه پينځه څلوېښت کاله وړاندې د فارس بادشاه ارتخششتا بادشاه حضرت نحمياه يروشليم ته ولېږلو، حضرت نحمياه يو باوري اسرائيلي وو او هغه د يروشلم ديوال په جوړولو ڪښي مدد وکړو. د يهوديانو چي کومه درېمه ډله د جلاوطني نه واپس تله د هغې سره حضرت نحمياه هم لارو. په هغه وطن ڪښي چي کوم نور خلق وُو د هغوي د طرف نه هم سخت مخالفت وو او د يروشلم په خلقو ڪښي هم بي اتفاقي وه. خو حضرت نحمياه د دې دومره مخالفت باوجود بيا هم هغه دېوالونه آباد کړل. هغه د حڪمت فېصلو سره په دې مخالفت فتح وموندله. نحمياه هغه څه کول څه چي خدائ پاڪ د هغه په زړه ڪښي اچول. کله چي خلقو يو ځل بيا په گناه کولو شروع وکړه نو هغوي ته حضرت نحمياه د حضرت عزرا په وسيله د ڪلام اورول شروع کړل. د حفظ کولو دپاره ۵:۹ آيت ”پاخئي او د مالک خدائ ستاسو د خدائ پاڪ ثناء صيفت وکړئ، د هغه ثناء صيفت همپشه همپشه کوئ. د هغه د شان شوکت والا نوم دې برکتناک وي، دا دې د ټولو صيفتونو او برکتونو نه اوچت وي.“

د حضرت نحمياه د خپلو خلقو دپاره دُعا کول

۱) دا د حکلیاه د زوی د حضرت نحمياه کلام دے. کله چې ارتخششتا د فارس بادشاه وو نو د هغه د بادشاهۍ په شلم کال د کسلو په میاشت کښې زه یعنی حضرت نحمياه په مرکزی ښار سوسه کښې وم. (۲) زما ورور حناني د يهوداه د يو څو سپرو سره راوړسېدو او ما د هغوی نه د يروشلم او د هغه يهوديانو په حقله تپوس وکړو کوم چې د بابل د جلاوطنۍ نه راواپس شوی ؤو. (۳) هغوی ما ته وویل چې کوم کسان د جلاوطنۍ نه بچ شوی ؤو او د يهوداه صوبې ته واپس راغلی ؤو هغوی د لوی تکلیف او بې عزتۍ سره مخ ؤو. هغوی ما ته دا هم وویل چې د يروشلم دېوالونه تر اوسه پورې مات پراته دی او د دې دروازې د هغه وخت نه بیا نه دی جوړې شوې چې د کوم وخت نه هغه په اور سوزولې شوې وې. (۴) کله چې زه د دې هر څه نه خبر شوم، نو زه کښېناستم او ومې ژړل. څو ورځې زه غمژن وم او خوراک مې نه کولو. ما د آسمان خدای پاک ته سوال وکړو (۵) او ما وویل، ”اے مالکۀ خدایه، د آسمان خدایه پاکه، اے عظیمه او د رعب خدایه پاکه، ته د هغه چا سره خپل د رحم لوظ پوره کوې چې څوک درسره مینه کوی او ستا حکمونه مني، (۶) مالکۀ خدایه، ما ته وگوره او زما سوال واوړه، لکه څنگه چې زه ستا د خدمتگارانو یعنی بنی اسرائیلو دپاره شپه او ورځ دُعا کوم. زه دا اقرار کوم چې مونږ بنی اسرائیلو گناه کړې ده. ما او زما پلار نیکه گناه کړې ده. (۷) مونږ ستا خلاف بدعملې کړې ده او تا چې څه حکم کړې وو په هغې مو عمل نه دے کړې. تا چې د خپل خدمتگار موسیٰ په ذریعه کوم قانون مونږ له راکړې وو په هغې مو عمل نه دے کړې. (۸) ته اوس هغه څه رایاد کړه چې خپل خدمت کوونکی موسیٰ ته دې فرمائیلي ؤو چې که تاسو بنی اسرائیلو ما سره بې وفایي وکړه، نو زه به تاسو په نورو قومونو کښې خواره واره کړم. (۹) خو که بیا تاسو ما ته راوگرځېدئ او زما په حکمونو عمل کوئ، نو زه به تاسو واپس هغه ځای ته راوړم کوم ځای چې ما د خپل نوم د درناوی دپاره خوښ کړې دے، که تاسو د دنیا د یو سر نه تر

بل سره پورې هم خواره واره یی. (۱۰) مالکۀ خُدايه، دا ستا خدمتگاران او ستا خپل خلق دی. تا هغوی د خپل لوی طاقت او قوت سره په بیعه آزاد کړل. (۱۱) مالکۀ خُدايه، اوس زما سوال واوړه او د خپلو نورو ټولو خدمتگارانو دُعاگانې واوړه چې چا ته ستا د نوم په درناوی کولو کښې خوشحالی ملاوېږی. او ما له کامیابی راکړه او داسې بادشاه نن په ما مهربانه کړه. د هغه په زړه کښې دا خبره واچوه چې په ما رحم وکړی. “په هغه وخت کښې زه د بادشاه ساقی وم.

د حضرت نجمیاه یروشلم ته تلل

۲ (۱) د ارتخششتا بادشاه د بادشاهۍ په شلم کال د نیسان په میاشت کښې په کوم وخت چې بادشاه له مې راغلل، نو ما مې واخستل او بادشاه له مې ورکړل. زه د هغه په حضور کښې د دې نه مخکښې هیڅکله نه وم خفه شوې، (۲) نو ځکه هغه تپوس وکړو، “ته ولې دومره غمژن یې؟ ته خو بیمار هم نه یې، ما ته پته ده چې ته ډېر سخت خفه یې. “زه ډېر زیات یرېدم (۳) او جواب مې ورکړو، “بادشاه سلامت، خُدای دې تا له ډېر عمر درکړی. زه به ولې خفه نه یم چې په کوم ښار کښې زما پلار نیکه ښخ شوی دی هغه تباہ شوې دې او د هغې دروازې په اور تباہ شوې دی؟“ (۴) بادشاه را نه تپوس وکړو، “ته څه غواړې؟“ نو ما د آسمانونو خُدای پاک ته سوال وکړو، (۵) او بیا مې بادشاه ته ووئیل، “بادشاه سلامت، که ته په ما باندې مهربانی کول غواړې او دا چې زما درخواست منظور کړې، نو ما له دا اجازت راکړه چې زه یهوداه ته لاړ شم، نو چې داسې زه هغه ښار بیا جوړ کړم چرته چې زما پلار نیکه ښخ شوی دی. “ (۶) نو بادشاه په هغه وخت کښې زما درخواست منظور کړو، چې مَلکه د هغه په څنګ کښې ناسته وه. هغه زما نه تپوس وکړو چې د څومره وخت دپاره به ځې او بیا به کله واپس راځې، (۷) بیا ما هغه ته ووئیل چې په ما دا مهربانی وکړه چې ما له د فرات سیند نمرپرېواته طرف ته د صُوبې د حکمرانانو دپاره خطونه راکړه، چې په کښې هغوی ته دا لیکلی شوی وی

چې ما له اجازت راکړی چې د هغوی په مُلک کښې یهوداه ته په خبر سره سفر وکړم. (۸) ما د شاهي ځنگلو څوکیدار آسف دپاره هم یو خط وغوښتو، چې هغه ته په کښې لیکلی شوی ؤو چې د هغه قلعي د دروازو دپاره چې د خدای پاک د کور حفاظت کوی، د ښار د دېوالونو دپاره او د هغه کور دپاره ما له لرگی راکړی چې په کوم کښې به زه اوسېدم. ما چې څه غوښتی ؤو نو بادشاه ما له هغه هر څه راکړل، ځکه چې خدای پاک په ما مهربانه وو. (۹) نو بادشاه ما سره یو څو فوجی آفسران او په آسونو د سوارو کسانو یوه ډله ولېږله او زه د نمریرپواته طرف ته فرات په سفر باندې روان شوم. هلته مې حکمرانانو له د بادشاه خطونه ورکړل. (۱۰) خو د بیت حورون ښار سنبلط، او طوبیاه چې هغه د عمون صوبې یو آفسر وو، خبر شو چې څوک راغلی دی چې د بنی اسرائیلو د فاندې دپاره کار کوی، نو هغوی پېر زیات خفه شول.

د نحمیاه د یروشلم د دېوالونو معائنه کول

(۱۱) زه یروشلم ته لاړم او تر درېو ورځو پورې (۱۲) ما هیچا ته هغه خبره ونه کړه چې کومه خدای پاک زما په زړه کښې د یروشلم په حقله اچولې وه. بیا په نیمه شپه زه پاڅېدم او بهر لاړم، یو څو ملگری مې ځان سره کړل. مونږ صرف یو ځناور د ځان سره بوتلو، دا هغه خر وو چې په کوم زه سور وم. (۱۳) کله چې زه د ښار نه روان شوم نو تر اوسه پورې شپه وه. د وادی په دروازه باندې ووتلم او د گیدر کوهی نه تېر شوم او د گند دروازې ته لاړم. کله چې زه روان وم، نو ما د ښار غورزېدلی دېوالونه او هغه دروازې ولیدې کومې چې په اور تباه شوې وې. (۱۴) نو بیا زه د فوارې دروازې ته او د بادشاه تالاب ته لاړم، خو په کوم خر باندې چې ما سورلی کوله نو هغه د تېرېدو لار پېدا نه کړه، (۱۵) بیا زه لاندې د قدرون وادی ته لاړم او په خر باندې سور وم، دېوال ته مې کتل. بیا زه په هغه لار راوایس شوم چې په کومه راغلی وم او د وادی په دروازه باندې وایس ښار ته لاړم. (۱۶) د هغې علاقې یو آفسر ته هم دا پته ونه لگېده چې زه چرته وم یا مې څه کول. تر اوسه پورې ما یهودیانو، امامانو، مشرانو، آفسرانو، یا بل چا ته هیڅ نه

وُو وئیلی چې څوک به دا کار کوی. ﴿١٧﴾ خو بیا ما هغوی ته وئیل، ”گوری مونږ په دې وجه په تکلیف کښې یو چې یروشلم تباہ شوې دے او د دې دروازې سوزولې شوې دی. راځئ چې د یروشلم دېوالونه بیا جوړ کړو او د دې بې عزتی نه ځان خلاص کړو.“ ﴿١٨﴾ او ما هغوی ته وئیل چې خدای پاک زما څنگه مل وو او هغه څه مې ورته وئیل چې ما ته بادشاه وئیلی وُو. نو هغوی په جواب کښې وئیل، ”راځئ چې د دېوالونو په جوړولو بیا شروع وکړو.“ او هغوی د نېکۍ په دې کار کولو باندې شروع وکړه. ﴿١٩﴾ کله چې سنبط حورونی، عمونی طویبیا او چشم نومې یو عربی زمونږ د منصوبې نه خبر شول، نو هغوی په مونږ پورې توقې او مسخرې وکړې او وې وئیل، ”تاسو دا څه شروع کړی دی؟ ولې تاسو د بادشاه خلاف بغاوت کول غواړئ؟“ ﴿٢٠﴾ ما جواب ورکړو، ”د آسمان خدای پاک به مونږ له کامیابۍ راکړی. مونږ د هغه خدمت کوونکی یو او مونږ کار شروع کوو. خو تاسو په یروشلم کښې د جائیداد لرلو هیڅ حق نه لرئ، او نه حصه لرئ.“

د یروشلم د دېوال بیا جوړېدل

٣ ﴿١﴾ بیا مشر امام الیاسب او د هغه ملگرو امامانو د گډو دروازه بیا جوړه کړه، هغوی هغه وقف کړه او دروازې یې په خپل ځای ولگولې. هغوی د سلو مینارو پورې دېوال او د حنن ایل میناره پورې دېوال وقف کړو. ﴿٢﴾ د یریحو خلقو ورپسې برخه جوړه کړه. د امری زوی زکور بله برخه جوړه کړه. ﴿٣﴾ د سناآه قبیلې د کبانو دروازه جوړه کړه. هغوی تیرونه او دروازې په خپل ځای باندې ولگولې، د دروازې د تالا کولو دپاره یې سیخونه او زنځیرونه ولگول. ﴿٤﴾ د اوریاه زوی او د هقوض نمسی مریموت ورپسې برخه جوړه کړه. د برکیاه زوی او د مشیزب ایل نمسی مسلام ورپسې برخه جوړه کړه. د بعنه زوی صدوق بله برخه جوړه کړه. ﴿٥﴾ د تقوع سپرو ورپسې برخه جوړه کړه، خو د هغوی مشرانو د هغه کار کولو نه انکار وکړو کوم کار چې هغوی ته

خپلو ټپکدارانو حواله کړې وو. (۶) د فاسح زوی یویدع او د بسودیاہ زوی مسلام د یسانه دروازہ بیا جوړه کړه. هغوی تیرونه او دروازې په خپلو ځایونو کښې ولگول او د تاله کولو دپاره یې په دروازہ کښې اړمونه او گنډې ولگول. (۷) د جبعون ملطیاہ، د مرونوت یدون او د جبعون او مصفاه سپرو ورپسې برخه جوړه کړه چې د نمرپرېواته طرف ته فرات د حکمران کور پورې حصه وه. (۸) د حرهیاہ زوی عزى اېل زرگر ورپسې برخه جوړه کړه. حنیاہ عطر جوړوونکی ورپسې برخه جوړه کړه، چې د پلن دېوال پورې حصه وه. (۹) د یروشلم د نیمې ضلعې حکمران د حور زوی رفایاہ ورپسې برخه جوړه کړه. (۱۰) د حرومف زوی یدعیاه ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه د خپل کور سره نږدې وه. د حسبنیاہ زوی حطوش ورپسې برخه جوړه کړه. (۱۱) د حارم زوی ملکياہ او د پخت مواب زوی حسب دواړو ورپسې برخه او د تنور میناره یې جوړه کړه. (۱۲) د یروشلم د نورې نیمې ضلعې حکمران یعنی د هلوحیس زوی سلوم ورپسې برخه جوړه کړه. د هغه لونیو په دې کار کښې د هغه مدد کولو. (۱۳) حنون او د زنوح ښار اوسېدونکو د وادی دروازہ بیا جوړه کړه. هغوی هغه دروازې په خپلو خپلو ځایونو باندې ولگولې، هغوی د دروازې تالا کولو دپاره په دې کښې سیخونه او زنځیرونه ولگول او د گند دروازې پورې هغوی پینځه سوه گزه دېوال بیا جوړ کړو. (۱۴) د بیت هکرم ضلعې حکمران د ریکاب زوی ملکياہ د گند دروازہ بیا جوړه کړه. هغه دروازې په خپلو ځایونو باندې ولگولې او د دروازې تالا کولو دپاره یې په کښې سیخونه او زنځیرونه ولگول. (۱۵) د مصفاه ضلعې حکمران د کولحوزه زوی سلوم د فوارې دروازہ بیا جوړه کړه. هغه د دروازې دپاسه چت جوړ کړو، دروازې یې په خپل ځای باندې ولگولې او سیخونه او زنځیرونه یې په کښې ولگول. د سلح تالاب سره د شاهي باغ سره نږدې هغه دېوال جوړ کړو، دا تر هغه ځای پورې وو چرته چې د داؤد د ښار نه لاندې پورې کوزې شوې وې. (۱۶) د بیت صور د نیمې ضلعې حکمران د عزیز زوی نجمیاہ ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د داؤد د خاندان د قبرستان، تالاب او د فوجیانو کورونو پورې وه.

هغه لیویان چې ډېوال باندې کار کولو

١٧) دې لیویانو د هغه ډېوال نورې برخې بیا جوړې کړې: د بانی زوی رُحوم ورپسې برخه جوړه کړه، د قعیله د نیمې ضلعې حکمران، حسبیاه د خپلې ضلعې د طرفه ورپسې برخه جوړه کړه، ١٨) د قعیله د نورې نیمې ضلعې د حکمران د حنّاد زوی باوی ورپسې برخه جوړه کړه، ١٩) د مصفاه حکمران د یشوع زوی ایصر د وسلې د گودام په مخکښې ورپسې حصه جوړه کړه، دا تر هغه ځای پورې وه چرته چې ډېوال تاوېږي، ٢٠) د زبی زوی باروک ورپسې برخه جوړه کړه، دا تر هغه ځای پورې وه چرته چې د مشر امام الیاسب کور ته د ننوتلو دروازه وه، ٢١) د اوریاه زوی او د هقوض نمسی مریموت ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د الیاسب د کور تر آخری سر پورې رسېدلې وه.

هغه امامان چې په ډېوال یې کار کولو

٢٢) دې امامانو د ډېوال یو څو نورې برخې بیا جوړې کړې: د یروشلم د گېرچاپېره علاقې نه امامانو ورپسې برخه بیا جوړه کړه، ٢٣) بنیامین او د حسوب ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغوی کورونو ته مخامخ وه، د معسیاه زوی او د عننیاه نمسی عزریاه ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه د کور مخې ته وه، ٢٤) د حنّاد زوی بنوئی ورپسې برخه جوړه کړه، چې دا د عزریاه د کور نه واخله د ډېوال د گوت پورې وه، ٢٥-٢٦) د اوزی زوی فالال ورپسې برخه جوړه کړه، د ډېوال د گوت نه او د څوکیدارۍ دربار ته نزدې د محل برنۍ مینارې نه یې شروع وکړه، د پرعوس زوی فداپاه ورپسې برخه جوړه کړه، دا برخه د هغه ځای پورې وه چې نمرخاته طرف ته یې د اوبو دروازه او د خدای پاک د کور د څوکیدارۍ اوچته میناره وه. دا برخه د ښار د هغه حصې سره نزدې وه چې نوم یې عوفل وو، چرته چې د خدای پاک د کور کاریگران اوسېدل.

د دېوال نور جوړوونکی

٢٧ د تقوع سړو ورپسې برخه جوړه کړه، د هغوی دوپمه برخه، د هغه ځای نه واخله چې د ځدای پاک د کور د څوکیداری د لوئی مینارې مخامخ وه د هغې نه واخله تر عوفل سره نزدې دېوال پورې وه. ٢٨ د امامانو یوې قبیلې ورپسې برخه جوړه کړه، چې شمالي طرف ته د آسونو د دروازې نه تلې وه، هر یو د خپل کور په مخکېني حصه جوړه کړه. ٢٩ د امیر زوی صدوق ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه کور په مخکېني وه. د نمرخاته طرف دروازې څوکیدار د سکانياه زوی سمعیاه ورپسې برخه جوړه کړه. ٣٠ د شلمیاه زوی حنیاه او د صلف شپږم زوی حنون ورپسې دوپمه برخه جوړه کړه. د برکیاه زوی مسلام ورپسې برخه جوړه کړه، کومه چې د هغه کور مخې ته وه. ٣١ د ملکياه زرگر ورپسې برخه جوړه کړه، دا تر هغې پورې وه چې کوم کور د ځدای پاک د کور کاریگرو او سوداگرو استعمالولو، کوم چې د حاضرې دروازې سره وو، دا د هغه کوټې سره نزدې وو چې د شمالي نمرخاته طرف ته د گوټ دېوال د پاسه وو. ٣٢ زرگرانو او سوداگرو آخری برخه جوړه کړه، دا د گوټ سره د کوټې نه واخله د گڼو د دروازې پورې وه.

د حضرت نحمیاه کامیابدل

٤ کله چې سنبط خبر شو چې مونږ یهودیانو دېوال جوړول بیا شروع کړی دی، نو هغه سخت غصه شو او مونږ پورې یې خندا شروع کړه. ٢ د خپلو ملگرو او د سامری فوجیانو په مخکېني یې ووئیل، ”دا بدبخته یهودیان چې څه کوی د هغې په حقله یې څه خیال دے؟ د هغوی اراده د ښار بیا جوړولو ده څه؟ ولې د هغوی خیال دا دے چې صرف د یو څو قربانو پېش کولو په وجه به هغوی هغه دېوال په یوه ورځ کښې جوړ کړی؟ هغوی د سوزېدلو کانو او د ملبې د پېری نه د عمارت کانی جوړولے شی څه؟“

طوبياہ هلته د هغه په څنگ کښې ولاړ وو او دا خبره يې وکړه، ”هغوی څه قسم دېوال جوړولې شي؟ داسې چې يو لومېره يې هم راغورزولې شي.“ (٤) ما دعا وکړه، ”خدايه پاکه، د هغوی خدا واوره چې په مونږ پورې يې کوی، د هغوی کنځل دې هم هغوی ته بلا شي. هغوی دې وتښتولې شي او پردی ملک ته دې قېديان بوتلې شي.“ (٥) هغوی چې کوم بد عمل کوی هغه مه معاف کوه او د هغوی گناهونه مه هېروه، ځکه چې مونږ کله دېوال جوړولو نو هغوی زمونږ بې عزتی کړې ده.“ (٦) نو مونږ د دېوال په جوړولو باندې لگيا ؤو او دا دېوال زر د نيم اوچتوالی پورې جوړ شو، ځکه چې خلقو به په شوق سره د دې کار کولو. (٧) خو کله چې سنبلط، طوبياہ، او د عربو، د عمون او د اشدود خلقو واورېدل چې د يروشلم د دېوال د بيا جوړېدلو کار شروع شوی وو او چې د دېوال غورزېدلی ځايونه بيا جوړېږي نو هغوی سخت غصه شو. (٨) نو هغوی ټولو دا منصوبه جوړه کړه چې راشی او په يروشلم باندې حمله وکړی او گډوډی پېدا کړی، (٩) خو مونږ خپل خدای پاک ته سوال وکړو او د هغوی خلاف مو شپه او ورځ په څوکيداری باندې سړی ولگول. (١٠) د يهوداه خلقو يوه سندرہ لرله او هغوی ووئيله، ”مونږ مزدوران کمزوری شوی یو، دومره ماتې خښتې به څنگه اوچتوو. مونږ دا دېوال نن څنگه جوړ کړو؟“ (١١) زمونږ د دشمنانو خیال دا وو چې مونږ به خپل دشمنان ونه گورو او نه به تر هغې پورې دا پته راته ولگی چې څه کيږي چې ترڅو پورې هغوی مونږ ته رارسېدلی نه وی، مونږ به ووژنی او زمونږ کار به بند کړی. (١٢) خو چې زمونږ د دشمنانو سره کوم يهوديان اوسېدل هغوی وخت په وخت راتلل او چې زمونږ دشمنانو زمونږ خلاف کومې منصوبې جوړولې نو د هغې نه به يې خبرولو. (١٣) نو ما خلقو له توري، نېزې او غشی ورکړل او قبيله په قبيله مې د دېوال شاته په هغه ځايونو کښې ودرول چرته چې کار لا ختم شوی نه وو. (١٤) ما ته پته ولگېده چې خلق یرېدلی ؤو، نو ما هغوی، او د هغوی مشرانو او آفسرانو ته ووئيل، ”زمونږ د دشمنانو نه مه یرېږئ. یاد ساتئ چې مالک خدای پېر لوی او يروونکې دے او ستاسو وطندارانو، ستاسو زامنو، لویو، ښځو او ستاسو د کورونو دپاره جنگ وکړی.“ (١٥) زمونږ دشمنان خبر شول چې

مونږ ته دا پته لگېدلې ده چې هغوی څه منصوبه جوړوله او چې خدای پاک د هغوی منصوبې خرابې کړې دي. نو مونږ ټول د دېوال د بیا جوړولو دپاره واپس روان شو. (۱۶)

د هغه وخت نه واخله زما نیمو سړو به کار کولو او نیم کسان به د څوکیدارۍ دپاره ولاړ وو. هغوی زغرې اغوستې وې او نېزې، پالونه او غشی ورسره وو. او زمونږ مشرانو د خلقو سره پوره مدد کولو، (۱۷) یعنې د هغه خلقو سره چا چې دېوال جوړولو. چې کومو کسانو به د عمارت سامان وړلو نو هغوی به هم په یو لاس باندې کار کولو او په بل لاس کبني به یې وسله نیولې وه، (۱۸) او هر چا به چې د جوړولو کار کولو نو هر یو به په خپله ملا پورې توره تړلې وه خو چې کوم سړی به د خبرداری دپاره بیگل غږولو نو هغه به ما سره ایسارېدو. (۱۹) ما خلقو، د هغوی آفسرانو او مشرانو ته وویل، ”دا کار په دومره ډېره فاصله باندې خور دے چې مونږ په دېوال باندې د یو بل نه ډېر زیات لرې یو. (۲۰) که تاسو د بیگل آواز واورئ، نو ما ته راغونډ شی. زمونږ خدای پاک به زمونږ دپاره جنگ کوی.“ (۲۱) نو هره ورځ، د سحر نه واخله د شپې تر هغه وخته پورې چې ستوری به رابنکاره شول، زمونږ نیمو کسانو به کار کولو، خو هغه نور نیم به د نېزو سره د څوکیدارۍ دپاره ولاړ وو. (۲۲) په هغه وخت کبني ما هغه مشرانو سړو ته وویل چې هغوی او د هغوی ټول مدد کوونکی به د شپې په یروشلم کبني ایسارېږی، نو چې داسې مونږ د شپې د بنار څوکیدارۍ کوو او د ورځې به کار کوو. (۲۳) ما د شپې هم خپلې جامې نه وپستلې، نه زما ملگرو، نه زما خدمتگارانو او نه زما څوکیدارانو وپستلې. او که مونږ د اوبو دپاره هم تلو نو مونږ ټولو به وسله د ځان سره ساتله.

د حضرت نحمیاه د غریبانانو دپاره فکر مند کېدل

۵ (۱) څه موده وروستو ډېرو سړو او بنځو، د خپلو یهودیانو خلاف شکایت شروع کړو. (۲) څه کسانو وویل، ”زمونږ خاندان غټ شوے دے او د ژوندی پاتې کېدو دپاره مونږ ته د خوراک ضرورت دے.“ (۳) څه کسانو وویل، ”مونږ خپل پتی، د انگورو

باغونه او خپل کورونه د دې دپاره ګاڼه کړې دی چې د قحط په وخت کېنې راته کافی خوراک مِلاو شی. (۴) خو څه کسانو دا هم ووئیل، ”مونږ پېسې قرض کړې وې چې په خپلو پټو او د انګورو په باغونو مو بادشاه له محسُول ورکړی. (۵) مونږ یهودیان د یو نسل نه یو. ولې زموږ بچي د هغوی د بچو په شان نه دی؟ خو بیا هم مونږ مجبور یو چې د خپلو بچو نه غلامان جوړوو. زموږ څه لویه د وړاندې نه د وینځو په توګه خرڅې شوې دی. مونږ په دې وجه بې مددګاره یو چې زموږ پټي او د انګورو باغونه زموږ نه اخستې شوي دي.“ (۶) کله چې ما د هغوی شکایتونه واورېدل، نو زه غصه شوم. (۷) په دې باندې د سوچ کولو نه پس، ما د خلقو مشران او آفسران ورتل او ورته مې ووئیل، ”تاسو د خپلو خلقو نه سود اخلئ.“ نو ما د دې دپاره د خلقو یو جرګه راوغوښته چې د دې مسئلې حل راوباسو (۸) او ورته مې ووئیل، ”زموږ چې څومره وس وی نو مونږ خپل هغه یهودی خپلوان واپس اخلو کومو چې خپل ځانونه په غېرو خلقو باندې خرڅ کړي دی. خو اوس تاسو خپل رسته داران او خپل خلق دې ته مجبوروي چې خپل ځانونه په تاسو باندې خرڅ کړي.“ مشران خاموش ولاړ وو او د وئیلو دپاره ورسره هیڅ هم نه وو. (۹) بیا ورته ما ووئیل، ”تاسو چې څه کوئ دا ټیک نه دی. په کار دی چې تاسو زموږ د خدای پاک نه په یره کېنې ژوند تېر کړئ نو چې مونږ د غېرو قومونو د دشمنانو د پېغور نه خپل ځانونه بچ کړو. (۱۰) ما خلق دې ته پرېښی دی چې زما نه پېسه او غله قرض واخلی او هم زما د ملګرو او خلقو نه چې زما دپاره کار کوی. نو راځئ چې دا سود اخستل بند کړو. (۱۱) نو تاسو به نن خامخا هغوی له د هغوی پټي، د انګورو باغونه، د زیتونو ونې او د هغوی کورونه واپس ورکوئ. او لکه کله چې مو پېسې، غله، د انګورو نوی مے او د زیتونو تېل قرض ورکول او چې کوم سود مو ترې نه اخستې دے هغه واپس ورکړئ.“ (۱۲) مشرانو ورته ووئیل، ”تا چې څه ووئیل مونږ به هغه هم دغه شان وکړو. مونږ به جائیدادونه واپس کړو او د قرض د راغونډولو کوشش به نه کوو.“ نو ما امامان راوغوښتل او د هغوی په مخکېنې مې د مشرانو نه دا قسم واخستلو چې هغوی اوس اوس کومه وعده وکړه نو هغه به پوره کوی. (۱۳) نو ما خپله لمن وڅنډله او

ومې وئيل، ”كه تاسو دا وعده پوره نه كړه، نو خدائ پاك دې تاسو د خپلو كورونو او خپلو جائيدادونو نه داسې وځنډي.“ نو ټولو خلقو په جواب كښې ووئيل، ”آمين“ او هغوى د مالك خدائ ثناء صفت وكړو. او خلقو هم هغه شان وكړل چې څنگه يې وعده كړې وه.

د حضرت نحميا ه سخاوت

١٤) په هغه ټولو دولسو كالو كښې چې زه د يهوداه د ملك حكمران وم، د ارتخششتا د سلطنت د شلم كال نه د هغه د بادشاهي د دوه دېرشم كال پورې، نه ما او نه زما خپلوانو هغه خوراك خوړلې دې چې كوم د حكمران دپاره مقرر وو. ١٥) زما نه مخكښې به چې كوم يو حكمران هم په دفتر كښې وو هغه به په خلقو بوج وو. د ميو او د خوراك دپاره به يې هره ورځ ترې نه څلوېښت د سپينو زرو سيكې غوښتلې. د هغوى نوكرانو به هم د خلقو سره زياتې كولو. خو ما به د هغوى په شان كار نه كولو، ځكه چې زه د خدائ پاك نه یرېدلېم. ١٦) ما خپل ځان د دېوال د بيا جوړولو دپاره وقف كړې وو او هيڅ جائيداد مې نه اخستلو. هر چا چې زما دپاره كار كولو نو هغه د دېوال په بيا جوړېدو كښې شريك ؤو. ١٧) ما به د خپل دسترخوان نه هره ورځ يو نيم سل يهوديانو او د هغوى مشرانو له روتې وركوله. دا د هغه ټولو خلقو نه علاوه ؤو كوم چې د گېرچاپېره ملكونو نه ما له راغلي ؤو. ١٨) هره ورځ به مې يو غويي، شپږ ښه گدان او دېرې چرگې تيارولې او په هره لسمه ورځ مې د انگورو د تازه ميو بندوبست كولو. خو بيا هم ما هغه پېسې نه غوښتلې كومې چې د حكمران دپاره مقررې وې، ځكه چې خلقو دېر دروند بوج برداشت كولو. ١٩) نو اې خدایه پاكه، زه ستا نه سوال كوم چې زما هغه هر يو كار ياد ساته چې ما د دې خلقو دپاره كړې دې.

١) سنبلط، طويياہ، عربی چشم او زمونږ نور دشمنان خبر شول چې مونږ د دېوال جوړول ختم کړی دی او چې په دې کښې یو مات ځای هم پاتې نه دے، اگر چې مونږ د دروازو په ځایونو کښې دروازې هم لانه وې لگولې. ٢) نو سنبلط او چشم ما له یو پیغام راولېږلو، دا مشوره یې راکوله چې د اونو په مېدان کښې په یو کلی کښې زه د هغوی سره ملاو شم. خو ما ته پته ولگېده چې دا ما ته د هغوی د نقصان رسولو یوه منصوبه وه. ٣) ما هغوی له پیغام وړونکی ولېږل چې ورته ووائی، ”زه یو اهم کار کوم او لاندې نه شم درتلے. صرف تاسو سره ملاوېدو دپاره خپل کار نه شم بندولے.“ ٤) هغوی څلور ځلي ما له هم دغه پیغام راولېږلو او هر ځل ما هغوی له هم دغه جواب ورولېږلو. ٥) بیا سنبلط خپل یو نوکر ما له د پینځم پیغام سره راولېږلو، دا د خط په شکل کښې وو او دا خط کولاو وو. ٦) ما ولوستلو، ”جشمه وویل چې په گاونډیانو کښې دا افواه خوره ده چې ته او یهودیان د بغاوت اراده لری نو دا ځکه تاسو دا دېوال بیا جوړوئ. هغه دا هم وویل چې ستا منصوبه دا ده چې خپل ځان بادشاه کړې ٧) او تا د یو څو پیغمبرانو بندوبست کړے دے چې په یروشلم کښې دا اعلان وکړی چې ته د یهوداه بادشاه یې. خو بادشاه سلامت به یقیناً د دې نه خبر شی، نو ځکه زه دا مشوره درکوم چې مونږ دواړه ملاو شو چې په حالاتو باندې خبرې وکړو.“ ٨) نو ما هغه له جواب ورولېږلو، ”ته چې څه وائې په هغه کښې هیڅ هم رښتیا نشته. دا هر څه تا د خپل ځان نه جوړ کړی دی.“ ٩) د هغوی دا کوشش وو چې مونږ وپروی چې کار بند کړو. خو ما دُعا وکړه، ”خدايه پاکه، ما له طاقت راکړه.“ ١٠) په هغه وخت زه د مهیطب اېل نمسی او د دلایاه زوی سمعیاه سره ملاوېدو له لارم، چې هغه د دې قابل نه وو چې د خپل کور نه لار شی. هغه ما ته وویل، ”زه او ته به لار شو او د خدای پاک د کور په مقدس ځای کښې به دواړه پټ شو او دروازې به تالا کړو، ځکه چې هغوی ستا د وژلو دپاره راروان دی. نو هغوی به ستا د وژلو دپاره د شپې راشی.“ ١١) ما په جواب کښې

ورته ووئیل، ”زه داسې سرې نه يم چې وتبستم او پټ شم. ستا خيال دا دې څه چې زه به د خپل ژوند د بچ کولو دپاره د خدای پاک په کور کښې پټېرم؟ زه به داسې نه کوم.“

١٢ ځله چې ما په دې باندې سوچ وکړو، نو ما ته پته ولگېده چې خدای پاک د سمعياہ سره خبرې نه دی کړې، خو طوبياہ او سنبلط هغه له دې دپاره رشوت ورکړې دې چې ما له دا خبردارې راکړی. ١٣ هغوی هغه له دې دپاره پېسې ورکړې وې چې ما وپروې او زه گناه وکړم، نو چې هغوی زما شهرت خراب کړی او ما سپک کړی. ١٤

ما دُعا وکړه، ”خدایه پاکه، چې طوبياہ او سنبلط څه کړی دی هغه یاد ساته او سزا ورکړه. هغه بنځه نوعیدیاہ او نور ټول پېغمبران یاد ساته چا چې زما د یرولو کوشش کړې دې.“

د کار ختمول

١٥ د کار دوه پنځوسمې ورځې نه پس د الول د میاشتي په پینځویشتمه ورځ ټول دېوال ختم شو. ١٦ ځله چې په گېرچاپېره ملکونو کښې زمونږ دشمنان د دې نه خبر شول، نو هغوی ویرېدل او خپل ځانونه ورته کمزوری بنکاره شول، ځکه چې هغوی ته پته وه چې دا کار د خدای پاک د مدد سره شوې دې. ١٧ په دې ټول وخت کښې د یهودیانو مشرانو او طوبياہ یو بل ته ډېر خطونه لېږل رالېږل. ١٨ په یهودا کښې ډېرو خلقو د طوبياہ ملگرتیا ځکه کوله چې د هغه سخر د اړخ زوی سکانياہ یهودی وو. د دې نه علاوه، د هغه زوی یهوحنان د برکياہ د زوی د مسلام لور واده کړې وه. ١٩ طوبياہ چې کوم بڼه کارونه کړی و نو خلقو به د هغې ټولو په حقله زما په وړاندې خبرې کولې او ما چې څه وئیل نو هغه به یې طوبياہ ته وئیل. او هغه زما د یرولو دپاره خطونه رالېږل.

٢٠ نو دېوال بیا جوړ شو، ټولې دروازې په خپلو ځایونو کښې ولگولې شوې او څوکیداران، حمد ویونکی او لیویان مقرر کړې شول. ٢١ ما دوه سړی د یروشلم په

بنار باندې مشران مقرر کړل، هغه زما ورور حناني او د قلعه مشر آفسر حننياه ؤو. حننياه اعتمادي سرې وو او هغه د نورو نه زيات د خدائ پاک نه یرېدو. ﴿٣﴾ ما هغوی ته وویل، ”ترڅو پورې چې نمر تود شوې نه وی نو د یروشلم دروازې به نه کولاووی. په کوم وخت کې چې څوکیداران په ما بنام کې چې څه کوی نو هغوی دې دروازې بندوی او اړمونه دې ورته واچوی. ما هغوی ته دا هم وویل چې د یروشلم د اوسېدونکو خلقو نه یو څو څوکیداران مقرر کړئ چې څه کسانو ته په کې چې خاص ځایونه حواله شی او نور دې د خپلو کورونو نه گېرچاپېره گشت کوی.“

د هغه کسانو تفصیل چې د جلاوطني نه راواپس شول

﴿٤﴾ یروشلم یو لوی ښار وو، خو ډېر خلق په کې نه اوسېدل او ډېر کورونه په کې نه ؤو جوړ شوی. ﴿٥﴾ خدائ پاک دا خیال زما په زړه کې واچولو چې دا خلق، د هغوی مشران او آفسران راغونډ کړم او د هغوی نسبنامه وگورم. ما د هغه خلقو حساب کتاب پیدا کړو کوم چې اول د جلاوطني نه راواپس شوی ؤو او ما ته چې کوم معلومات ملاو شول هغه دا دی: ﴿٦﴾ ډېر جلاوطن شوی کسان د بابل صوبې نه لاړل او یروشلم او یهوداه ته راواپس شول، هر یو خپل ښار ته راغلو. د هغوی خاندان په بابل کې د جلاوطني په دوران کې د هغه وخت نه اوسېدې چې نبوکدنصر بادشاه هغوی هلته قېديان بوتلی ؤو. ﴿٧﴾ د هغوی مشران دا ؤو، زربابل، یشوع، نحميا، عزرياه، رعميا، نحمانی، مردکی، بلشان، مسفرت، بگوي، نحوم او بعنه. ﴿٨﴾-﴿٢٥﴾ دا د بنی اسرائیلو د ډلو تفصیل دے، دا تفصیل د هغه هرې قبیلې د کسانو د شمېر سره دے کوم چې د جلاوطني نه راواپس شول: د پرعوس اولاد دوه زره یو سل او دوه اويا، د سفتيا اولاد درې سوه او دوه اويا، د ارخ اولاد شپږ سوه او دوه پنځوس، د پخت مواب اولاد چې هغوی د یشوع او یوآب اولاد وو، په شمېر کې دوه زره اته سوه او اتلس ؤو، د عیلام اولاد یو زر دوه سوه څلور پنځوس، د زتو اولاد اته سوه او پینځه څلوېښت، د زکی اولاد

اووۀ سوه او شپېته، د بنوئی اولاد شپږ سوه او اته څلوېښت، د ببي اولاد شپږ سوه او اته وېشت، د عزجاد اولاد دوه زره درې سوه او دووېشت، د ادونقام اولاد شپږ سوه او اووۀ شپېته، د بگوي اولاد دوه زره او اووۀ شپېته، د عدين اولاد شپږ سوه او پينځۀ پنځوس، د اطير اولاد چې د هغه نوم حزقياه هم وو، دوه کم سل کسان، د حاشوم اولاد درې سوه او اته وېشت، د بضي اولاد درې سوه او څليرېشت، د خاريف اولاد يو سل او دولس، د جبعون اولاد پينځۀ کم سل. (٢٤-٣٨) د کومو خلقو پلار نيکه چې په دې ښارونو کښې اوسېدل هغوي هم راواپس شول: بيت لحم او نطوفه، يو سل او اته اتيا کسان، عنتوت، يو سل او اته وېشت کسان، بيت عزموت، دوه څلوېښت کسان، قریت يعريم، کفيره او بيروت، اووۀ سوه او درې څلوېښت کسان، راما او جبعه، شپږ سوه او يووېشت کسان، مکماس، يو سل او دووېشت کسان، بيت ايل او عي، يو سل او دروېشت کسان، د بل نيو دوه پنځوس کسان، د بل عيلام يو زر دوه سوه او څلور پنځوس کسان، حارم، درې سوه او شل کسان، يريحو، درې سوه او پينځۀ څلوېښت کسان، لد، حاديد او اونو، اووۀ سوه او يووېشت کسان، سناآه، درې زره نهۀ سوه او دېرش کسان. (٣٩-٤٢) دا د امامانو د پلو تفصيل دے چې هغوي د جلاوطني نه راواپس شول: د يشوع اولاد يدعياه، نهۀ سوه او درې اويا، امير، يو زر او دوه پنځوس، فشحور، يو زر دوه سوه او اووۀ څلوېښت، حارم، يو زر او اوولس. (٣٣-٤٥) د ليويانو قبيلې چې د جلاوطني نه راواپس شوې: د هوداوه اولاد يشوع او قدمي اېل، څلور اويا، د آسف اولاد د خدائ پاک د کور موسيقاران يو سل او اته څلوېښت، د خدائ پاک د کور څوکيداران چې د سلوم، اطير، ظلمون، عقوب، حطيطا او شويي اولاد وو هغوي يو سل او اته دېرش وو. (٤٤-٥٤) د خدائ پاک د کور د خدمتگارانو قبيلې چې د جلاوطني نه راواپس شول: ضيحا، حسوفا، طبعوت، قروس، سيعا، فدون، لبانه، حجابه، شملي، حنان، جديل، جحر، ريباه، رضين، نقودا، جزام، عزا، فاسح، بسى، معونيم، نفوسيم، بقبوق، حقوفا، حرحور، بصلوت، محيدا، حرشاه، برقوس، سسيرا، تامح، نضياح او خطيفا. (٥٧-٥٩) د سليمان د نوکرانو قبيلې چې د جلاوطني نه راواپس شول: سوطي، سوفرت،

فریدا، یعله، درقون، جدیل، سفطیاه، حطیل، فوکرتهضبائم او امون. (۶۰) د خدائ پاک
 د کور د خدمتگارانو اولاد او د سلیمان د هغه نوکرانو شمېر اته کم څلور سوه وو کوم
 چې د جلاوطنی نه راواپس شول. (۶۱-۶۲) د دلایاه، طوبیاه او نقودا د ډلو کسان شپږ
 سوه او دوه څلوېښت وو کوم چې د تل ملح، تل حرشا، کروب، عدون او امیر ښارونو
 نه راواپس شول، خو هغوی دا نه شول ثابتولې چې هغوی د بنی اسرائیلو اولاد دي.
 (۶۳-۶۴) د امامانو دې ډلو داسې هیڅ شجره نسب پیدا نه کړو چې هغوی د خپل پلار
 نیکه ثبوت پېش کړي: حباياه، هقوض، برزلی. (د امامانو د قبیلې برزلی پلار نیکه په
 جلعاد کښې د برزلی د قبیلې یوه ښځه واده کړې وه او د خپل سخر د قبیلې نوم یې
 ورپه وو.) هغوی دا نه شوه ثابتولې چې د هغوی پلار نیکه څوک وو، نو په دې وجه
 هغوی امامان نه شول منلې کېدې. (۶۵) یهودی حکمران هغوی ته وئیلی وو چې هغوی
 تر هغې پورې خدای پاک ته پېش کړې شوي خوراک نه شی خوړلې چې ترڅو پورې
 امام اوریم او تمیم نه وی استعمال کړې. (۶۶-۶۹) کوم کسان چې د جلاوطنی نه
 راواپس شول هغوی ټول په شمېر کښې دوه څلوېښت زره درې سوه او شپېته کسان وو.
 د هغوی ښځې او نران نوکران په شمېر کښې اووه زره درې سوه او اووه دېرش وو،
 ښځې او نران موسیقاران دوه سوه او پینځه څلوېښت، آسونه اووه سوه او شپږ دېرش،
 قچر دوه سوه او پینځه څلوېښت، اوبان څلور سوه او پینځه دېرش، خرونه شپږ زره
 اووه سوه او شل. (۷۰-۷۲) ډېرو خلقو په هغه چنده ورکولو کښې مدد کولو چې د خدای
 پاک د کور د بیا جوړولو باندې خرچ شوې وه: حکمران اته کلو سره زر ورکړل،
 پنځوس جامونه چې د خدای پاک په کور کښې استعمال شی، د امامانو دپاره پینځه سوه
 او دېرش چوغې، د قبیلو مشرانو یو سل او درې پنځوس کلو سره زر ورکړل، یو زر او
 څلور سوه او اته پنځوس کلو سپین زر، باقی نورو خلقو یو سل او درې پنځوس کلو
 سره زر ورکړل، یو زر او درې سوه پینځویشته کلو سپین زر، د امامانو دپاره اووه
 شپېته چوغې، (۷۳) امامان، لیویان، څوکیداران، سندرغاړی، او څه عام خلق، د خدای
 پاک د کور خدمتگاران، او ټول بنی اسرائیلیان په ورو ښارونو او د یهوداه په ښارونو

د عزرا خلقو ته شریعت لوستل

١ تر اوومې میاشتې پورې ټول بنی اسرائیل په خپلو ښارونو کښې دېره شول. د دې میاشتې په اوله ورځ هغوی ټول په یروشلیم کښې د اوبو دروازې سره دننه د جرگې په ځای کښې راغونډ شول. هغوی عزرا عالم ته وویل چې د موسی د شریعت هغه کتاب راوړی کوم چې مالک خدای بنی اسرائیلو له ورکړې وو. ٢ نو عزرا د شریعت کتاب هغه ځای ته راوړو او دا د اوومې میاشت اوله ورځ وه چرته چې خلق راغونډ وو. په هغوی کښې سړی، ښځې او هغه ماشومان وو چې د هغوی عمر دومره وو چې په دې باندې پوهېدل. ٣ هلته د دروازې سره د جرگې په ځای کښې هغه ورته د سحر وختی نه واخله تر غرمې پورې شریعت لوستلو او هغوی ټولو ورته په توجو سره غوږ اېښی وو. ٤ عزرا د لرگی د پایو په ممبر باندې ولاړ وو کوم چې د دې موقعې دپاره جوړ شوی وو. دا کسان د هغه بنی طرف ته ولاړ وو، متیاه، سمع، عنایاه، اوریاه، خلیاه، او معسیاه، او دا کسان یې گس طرف ته ولاړ وو، فداياه، میسائیل، ملکیاه، حاشوم، حسبده، زکریاه او مسلام. ٥ عزرا په داسې اوچت ځای باندې ولاړ وو چې ټولو خلقو لیدلې شو. چې څنگه هغه کتاب کولو کړو، نو هغوی ټول ودرېدل. ٦ عزرا وفرمائیل، ”د مالک خدای د لوی خدای پاک ثناء صفت دې وی.“ نو ټولو خلقو خپل لاسونه اوچت کړل او وې وئیل، ”آمین، آمین.“ هغوی په عبادت کښې ټیټ شول او په زمکه یې مالک خدای ته سجده ولگوله. ٧ بیا هغوی په خپلو خپلو ځایونو باندې ودرېدل، او دې لیویانو ورته د شریعت تشریح وکړه، یسوع، بانی، سربیه، یمین، عقوب، سبتی، هوډیاه، معسیاه، قلیتاه، عزریاه، یوزید، حنان او فلاياه. ٨ هغوی ورته د خدای پاک شریعت ولوستلو او د دې تشریح یې ورته وکړه، چې خلق یې په مطلب باندې پوهه شی. ٩ کله چې خلقو ته پته ولگېده چې د شریعت مطالبه څه ده، نو هغوی په ژړا

شروع وکړه. نو نحمياه چې حکمران وو، عزرا چې د شريعت امام او عالم وو او هغه ليويانو چې د شريعت تشریح يې کوله هغوی ټولو هغه خلقو ته وفرمائيل چې، ”دا ورغ د مالک خدای ستاسو د خدای پاک دپاره مقدسه ده، نو تاسو له نه دی په کار چې غم يا ژړا وکړئ. ﴿١٠﴾ نو د خوراک خښاک دپاره خپلو کورونو ته لار شئ او په خپل خوراک او میو کښې د هغه خلقو هم حصه وکړئ چې چا سره دا څیزونه نه وی. نن زمونږ د مالک خدای دپاره يوه مقدسه ورغ ده، نو مه خفه کېږئ. د مالک خدای خوشحالی ستاسو د طاقت بنياد دے.“ ﴿١١﴾ نو ليويانو خلق قلا رول او ورته يې وئيل چې په داسې مقدسه ورغ خفگان مه کوئ. ﴿١٢﴾ نو ټول خلق خپلو کورونو ته لارل او په خوشحالی سره يې خوراک خښاک وکړو او په دې خوراک خښاک کښې يې د نورو خلقو حصه هم وکړه، ځکه چې هغوی د خدای پاک کلام اوربدلے وو او په هغې پوهه شوی ؤو.

د جونگرو اختر

﴿١٣﴾ په ورپسې ورغ د پلو مشران چې د هغوی امامان او ليويان هم ورسره ؤو، هغوی عزرا عالم له لارل چې د شريعت حکمونه زده کړی. ﴿١٤﴾ هغوی ته دا پته ولگېده چې هغه شريعت دا حکم کوی کوم چې مالک خدای د موسی په ذریعه ورکړے وو چې د جونگرو د اختر په دوران کښې دې بنی اسرائیلیان په جونگرو کښې اوسېږی. ﴿١٥﴾ نو هغوی ورته دا اصول وښودل او ټول يې يروشلم او نورو وړو او غټو ښارونو ته ولېږل، ”غرونو ته لار شئ او د اختر، د زيتونو، د کجورو او د هغه نورو ونو لښتې راوړئ چې سورے جوړوی، چې د هغه اصولو په مطابق جونگري جوړې کړو چې د شريعت په کتاب کښې ليکلے شوی دی.“ ﴿١٦﴾ نو خلقو څانگې راوړې او د خپلو کورونو په چتونو، په خپلو صحنونو کښې، د خدای پاک د کور په دربار کښې او د افرائيم دروازې او د اوبو دروازې سره د جرگې په عوامی ځایونو کښې يې جونگري جوړې کړې. ﴿١٧﴾ هغه ټول خلق کوم چې د جلاوطنۍ نه واپس راغلی ؤو هغوی جونگري جوړې کړې او په هغې

کښې اوسېدل او هر یو کس جذباتی او خوشحاله وو. د نون زوی یسوع د وخت نه پس داسې نه ؤو شوی. (۱۸) د اختر د وپرومبې ورځې نه واخله تر آخری ورځې پورې هغوی هره ورځ د خدای پاک د شریعت یوه حصه لوستله. هغوی اووه ورځې دا اختر وکړو او په اتمه ورځ د اختر د ختمېدو اجتماع وشوه، هم هغه شان لکه څنگه چې په شریعت کښې لازمی شوی ؤو.

د خلقو د خپلو گناهونو اقرار کول

۹ (۱) هم د هغه میاشتې په څلیریشتمه ورځ بنی اسرائیل راغونډ شول، او روژه یې نیولې وه، د ټاټ جامې یې اغوستې وې او په خپلو سرونو باندې یې خاورې اچولې وې. (۲) ټولو بنی اسرائیلو د پردی وطن د خلقو نه ځانونه جدا کړی ؤو. بیا هغوی ودرېدل او د هغه گناهونو اقرار شروع کړو کوم چې هغوی او د هغوی پلار نیکه کړی ؤو. (۳) تقریباً درې گینتې هغوی ولاړ ؤو او د مالک خدای د هغوی د خدای پاک قانون ورته ولوستلې شو او ورپسې درې گینتې هغوی د خپلو گناهونو اقرار وکړو او د مالک خدای د خپل خدای پاک عبادت یې وکړو. (۴) هلته د لیویانو په ممبر باندې دا کسان ولاړ ؤو، یسوع، بانی، قدمی اېل، شبنياه، بنی، سربياه، بانی او کنعنياه. هغوی مالک خدای خپل خدای پاک ته په چغو چغو وژړل. (۵) د لیویانو دې مشرانو خلقو ته آواز وکړو، یسوع، قدمی اېل، بانی، حسبنياه، سربياه، هودياه، شبنياه او فتحياه، او هغوی وویل: ”پاڅی او د مالک خدای ستاسو د خدای پاک ثناء صفت وکړی، د هغه ثناء صفت همپشه همپشه کوئ. د هغه د شان شوکت والا نوم دې برکتناک وی، دا دې د ټولو صفتونو او برکتونو نه اوچت وی.“

د اقرار دعا

(۶) او بیا بنی اسرائیلو دا دعا وکړه، ”مالکه خدایه، یواځې ته مالک خدای یې، تا

آسمانونه او د آسمان ستوری جوړ کړی دی. تا زمکه او سمندر او په دې کښې هر څه جوړ کړی دی، تا هر څیز له ساه ورکړې ده. آسمانی مخلوق تا ته سجده کوی او ستا عبادت کوی. (۷) مالکۀ خُدايه، خُدايه پاکه، تا ابرام غوره کړو، او تا هغه د بابل ښار اُور نه راوويستلو، تا د هغه نوم ابراهيم ته بدل کړو. (۸) تا ته پته ولگېده چې هغه ستا وفادار دے، نو تا د هغه سره يو لوظ وکړو. دا لوظ چې د کنعانيانو مُلک به ورکوې، د حيتيانو او اموريانو مُلک، د فرزيانو، ييوسيانو او جرجاسيانو مُلک، چې هغه به داسې يو مُلک وی چې د هغه اولاد په کښې اوسېږي. تا خپله وعده ځکه پوره کړه چې ته وفادار يې. (۹) تا وکتل چې زمونږ پلار نيکه په مصر کښې څومره کړېدلی ؤو، تا د بحر قلزم سره د هغوی د مدد دپاره فریاد واوږېدو. (۱۰) تا د فرعون خلاف عجيبه معجزې وکړې، دا معجزې د هغه آفسرانو او د هغه مُلک د خلقو خلاف وې، ځکه چې تا ته پته وه چې هغوی ستا په خلقو باندې څومره ظلم کولو. تا هغه شهرت حاصل کړو چې تر ننه پورې يې لرې. (۱۱) تا د خپلو خلقو دپاره په درياب کښې لار جوړه کړه او هغوی دې په اوچه زمکه باندې تېر کړل. او چې څوک ورپسې ؤو نو هغوی په ژورو اوبو کښې پُوب شول، داسې لکه چې يو غضبناک سمندر کښې کانيه پويږي. (۱۲) د ورپسې د ستني په ذريعه تا هغوی د ورځې په وخت بوتلل، او د شپې په وخت دې د اور د ستني په ذريعه د هغوی په لار کښې رڼا جوړوله. (۱۳) د سينا غر سره ته د آسمان نه راکوز شوې، تا د خپلو خلقو سره خبرې وکړې او هغوی ته دې انصاف قانون او ښه اصول وښودل. (۱۴) تا هغوی ته وښودل چې ستا د سبت ورځ مقدسه وگڼي، او تا د خپل خدمت کوونکی موسی په ذريعه هغوی له خپل قانون ورکړو. (۱۵) کله چې هغوی اوږی ؤو، نو تا هغوی له د آسمان نه روټي ورکړه، او چې کله هغوی تږی ؤو نو تا د يو کاني نه هغوی له اوبه ورکړې. تا هغوی ته وويل چې هغه مُلک قبضه کړئ د کوم چې تا هغوی له د ورکولو وعده کړې وه. (۱۶) خو زمونږ پلار نيکه مغروره او ضدیان شول او ستا د حکمونو د منلو نه يې انکار وکړو. (۱۷) هغوی نافرمانی وکړه، تا چې کومې معجزې کړې وې هغه يې هېرې کړې. په خپله سرکشی کښې هغوی يو مشر خوښ کړو چې د مصر غلامی له

ٻي واپس بوڻي. خو ته بخڻونڪي خُڏائِ پاڪ ٻي، ته مهربان او مينه ڪونڪي ٻي، زر نه
 غصه ڪپرڻي. ستا رحم لويءِ دے، تا هغويءِ پرڻي نه بنودل. (١٨) هغويءِ د سخي په شڪل
 ڪبني يوبت جوڙ ڪرو او وڻي وئيل چي دا هغه خُڏائِ دے چي تاسو ٻي د مصر نه
 راوويستلي. مالڪه خُڏايه، هغويءِ ستا ڄومره بي عزتي وڪره. (١٩) خو هغويءِ د هلتا په
 صحرا ڪبني پرڻي نه بنودل، ڇڪه چي ستا رحم ڀر لويءِ دے. تا نه د وريڇي او نه د اور
 ستن لڙي ڪره چي د شپي او ورڇي ٻي ورته لار بنودله. (٢٠) تا د خپل نپڪ روح په
 ذريعه د هغويءِ لار بنودنه وڪره، تا هغويءِ له د خوراڪ ڀاره من ورڪولو او د ڄڻلو ڀاره
 د اوبه ورڪولي. (٢١) په صحرا ڪبني په ٽولو ڄلو پڻستو ڪالو ڪبني چي هغويءِ ته د ڇه
 ضرورت وو د هڻي هر ڇه بندويست د وڻي ورله وڪرو، د هغويءِ جامي هيڻڪله زڙي نه
 شوڻي، او د هغويءِ پڻي ونه پرسبدلي. (٢٢) په قومونو او بادشاهو فتح ڪولو ڪبني تا د
 هغويءِ مدد ڪولو، او تا خپل خلق په هر ڇائ ڪبني آباد ڪرل. هغويءِ د حسبون مُلڪ فتح
 ڪرو، چرته چي سيحون بادشاهي ڪوله، او د بسن مُلڪ، چرته چي عوج بادشاه وو. (٢٣)
 تا هغويءِ له دومره بچي ورڪرل لڪه چي په آسمان ڪبني ڄومره ستوري دي، او تا هغويءِ
 راوستل چي هغه مُلڪ قبضه ڪري او هلتا اوسيري هغه مُلڪ ڪوم چي تا د هغويءِ پلار
 نيڪه له د ورڪولو وعده ڪرڻي وه. (٢٤) هغويءِ د ڪنعان مُلڪ قبضه ڪرو، هلتا چي ڪوم
 خلق اوسبدل ته په هغويءِ باندې غالب راغلي. تا خپلو خلقو له هغه طاقت ورڪرو چي د
 هغويءِ سره هغه شان ڪار وڪري چي ڇه ڇه ٻي خوشه وي ڇوڪ چي د ڪنعان بادشاهان او
 خلق وو. (٢٥) ستا خلقو د پڇو دپوالونو ڀارونه قبضه ڪرل، چي آباده زمڪه، د دولت نه
 پڪ ڪورونه ونيسي، هغه ڪوهي چي د مخڪبني نه ڪنستلي شوي دي، د زيتونو وڻي، د
 مڀو وڻي او د انگورو باغونه. هغويءِ په مڙه خپته خوراڪ ڪولو او غٽ شول، تا چي ڪوم
 ڀنه ڇيزونه هغويءِ له ورڪري وو د هغه هر ڇه نه ٻي خوند اخستلو. (٢٦) خو ستا خلقو
 سرڪشي وڪره او ستا نافرمانی ٻي وڪره، هغويءِ ستا قانون ته شا ڪره. هغويءِ به هغه
 پڻمبران وڙل چي خبرداري ٻي ورڪولو، ڪومو چي ورته فرمائيل چي تا ته واپس
 راوگرڻي. هغويءِ ستا خلاف لويه گستاخي ڪوله، (٢٧) نو تا هغويءِ خپلو دشمنانو ته

حواله ڪرل. په خپلو تڪليفونو ڪښي هغويءَ تا ته د مدد دپاره چغه ڪړه، او په آسمان ڪښي تا د هغويءَ فرياد واورېدو. د خپل لويءَ رحم په وجه تا هغويءَ له خلاصوونكي ورو لېږل چا چې هغويءَ دشمنانو نه بچ ڪرل. (۲۸) ڪله به چې خبر شو، نو هغويءَ به ستا خلاف بيا گناه وکړه، او تا يو ځل بيا هغويءَ دشمنانو ته حواله ڪرل. خو ڪله چې هغويءَ توبه ويستله او سوال يې وکړو چې هغويءَ بچ ڪړې، نو په آسمان ڪښي تا وخت په وخت د هغويءَ سوال اورېدو او تا د خپل لويءَ رحم په وجه هغويءَ بچ کول. (۲۹) تا هغويءَ له خبردارۍ ورکړو چې ستا قانون ته بيا راواپس شي، خو په غرور سره هغويءَ ستا قانون و نه منلو، اگر چې ستا د قانون منل د ژوند لاره ده. هغه د سخت زړه او ضدپانوَ خلقو نافرمانی وکړه او تا ته يې غوږ نه نيولو. (۳۰) پېر کالونه تا هغويءَ ته صبر کولو. تا د خپلو پېغمبرانو په ذريعه هغويءَ له خبردارۍ ورکولو، خو ستا خلقو غوږ نه نيولو، نو تا هغويءَ نورو قومونو ته حواله ڪرل چې فتح يې ڪړي. (۳۱) خو ستا د لويءَ رحم په وجه، تا هغويءَ نه پرېښودل او نه دې تباہ ڪرل. ته رحمان او رحيم خدائِ پاک يې. (۳۲) اے خدایه پاکه، زمونږ خدایه پاکه، ته څومره لويءَ يې، ته څومره د رعب والا او طاقتور يې. ته په وفاداري سره خپل لوظ پوره کوي. د هغه وخت نه ڪله چې د اسور بادشاهانو په مونږ ظلم کولو، تر اوسه پورې، مونږ څومره ڪړېدلي يو. زمونږ بادشاهان، زمونږ مشران، زمونږ امامان او زمونږ پېغمبران، زمونږ پلار نيکه او زمونږ ټول خلق ڪړېدلي دي. مونږ چې څومره ڪړېدلي يو نو هغه مه هېروه. (۳۳) تا بسنه وکړل چې مونږ له دې سزا راکړه، اگر چې مونږ گناه هم ڪړې ده، خو تا مونږ سره انصاف وکړو. (۳۴) زمونږ بادشاهانو، زمونږ مشرانو او زمونږ امامانو، زمونږ پلار نيکه ستا قانون نه دے منلے. هغويءَ ستا قانون او خبرداري ته غوږ نه نيولو. (۳۵) که څه هم چې د هغويءَ په بادشاهي ڪښي تا هغويءَ له لويءَ برکت ورکړے وو، ڪله چې هغويءَ په هغه کولاو او آباد ملک ڪښي اوسېدل کوم چې تا هغويءَ له ورکړے وو، خو بيا هم هغويءَ د گناه نه راونه گرځېدل او نه يې ستا خدمت کړے وو. (۳۶) نو مونږ تر اوسه په هغه ملک ڪښي غلامان يو چې تا زمونږ پلار نيکه له ورکړے وو، چې د هغې په مېوه او پېداوار باندې مزې وکړي. (۳۷)

چې زمکه څه پېدا کوی نو هغه بادشاهانو له ځی چې زمونږ د گناه په وجه تا په مونږ باندې مقرر کړی دی. هغوی زمونږ او زمونږ د څاروو سره هغه څه کوی چې څه یې خوښه وی، او مونږ په یوه سخته پرېشانی کېښی یو.“

د خلقو یوه معاهده کول

﴿٢٨﴾ ”چې دا هر څه شوی دی نو مونږ بنی اسرائیلیان دا پخه لیکلې معاهده کوو او زمونږ مشران، لیویان او زمونږ امامان به په دې باندې خپل مهرونه ولگوی.“

١٠ ﴿٦﴾ کومو کسانو چې دستخطونه وکړل هغوی دا وؤ: د حکلیاه زوی نعمیاه حکمران. صدقیاه، ﴿٢﴾-﴿٨﴾ شرایاه، عزریاه، یرمیاه، فشحور، امریاه، مُلکیاه، حطوش، شبنیاه، ملوک، حارم، مریموت، عبدیاه، دانیال، جنتون، باروک، مسلام، ابیاه، میامین، معزیاه، بلجی او سمعیاه. ﴿٩﴾-﴿١٣﴾ لیویان: د ازیاه زوی یشوع، د حنّاد د قبیلې بنوی، قدمی اېل، شبنیاه، هودیاه، قلیتاه، فلایاه، حنان، میکا، رحوب، حسبیاه، زکور، سربیه، شبنیاه، هودیاه، بانی او بنینو. ﴿١٤﴾-﴿٢٧﴾ د خلقو مشران: پرخوس، پخت موآب، عیلام، زتو، بانی، بُنی، عزجاد، بی، ادونیاه، بگوی، عدین، اطیر، حزقیاه، عزور، هودیاه، حاشوم، بضی، خاریف، عنتوت، نوی، مگفیعاس، مسلام، حزیر، مشیزب ایل، صدوق، یدوع، فلطیاه، حنان، عنایاه، هوسیع، حننیه، حسوب، هلوحیس، فلیحا، سویق، رُحوم، حسبناه، معسیاه، اخیاه، حنان، عنان، ملوک، حارم او بعنه.

د لوظ لیک

﴿٢٨﴾ مونږ یعنی بنی اسرائیلو، امامانو، لیویانو، څوکیدارانو، سندرغارو، د خدای پاک د کور خدمتگارانو او هغه نورو ټولو خلقو د خدای پاک د قانون د تابعدارۍ په بنیاد خپل ځانونه د پردی مُلک د هغه خلقو نه جدا کړی وؤ کوم چې زمونږ په مُلک کېښی اوسېدل.

مونڊر د خپلو بښځو او د هغه ټولو بچو سره د کومو عمر چې پوهېدو ته رسېدلې دے،
 (۲۹) مونڊر د خپلو مشرانو سره په يو قسم کولو کښې شريک شو او ومو وئيل چې مونڊر
 که قسم مات کړو نو په مونڊر دې لعنت وي او دا چې مونڊر به د خدائ پاک د قانون په
 مطابق خپل ژوند تېروو، هم هغه قانون کوم چې خدائ پاک د خپل خدمت کونکي
 موسي په ذريعه راکړے وو، چې مونڊر به هغه هر څه منو چې مالک خدائ زمونږ خدائ
 پاک يې حکم راکوي، او چې مونږ به د هغه ټول قانون او اصول منو. (۳۰) مونږ دا وعده
 وکړه چې د هغه ملک د غېرو قومونو خلقو له به خپلې لويه نه ورکوو او د هغوي لويه به
 خپلو زامنو ته نه واده کوو. (۳۱) که د پردی ملک خلق څه غله يا بل هر څيز هم د سبت
 يا په بله هره مقدسه ورځ په مونږ باندې د خرڅولو دپاره راوړي، نو مونږ به يې د هغوي
 نه نه اخلو. په هر اووم کال به مونږ زمکه نه کرو او ټول قرضونه به معاف کوو. (۳۲)
 زمونږ هر يو کس به هر کال پينځه گرامه سپين زر د خدائ پاک د کور د خرچې دپاره په
 چنده کښې ورکوي. (۳۳) مونږ به د خدائ پاک د کور د عبادت دپاره د دې څيزونو
 بندويست کوو، مقدسه روټي، د هرې ورځې د غلې نذرانه، هغه ځناور چې هره ورځ د
 قرباني په توگه سوزولے شي، د سبت د ورځو، د نوې مياشتې د اختر او د نورو
 اخترونو دپاره مقدسې نذرانې، د بنی اسرائيلو د گناه کفارې دپاره نذرانې او هغه بل هر يو
 څيز چې د خدائ پاک په کور کښې يې ضرورت وي. (۳۴) زمونږ خلق، امامان او
 ليويان به هر کال پچه اچوي چې دا معلومه کړي چې کومه يوه پله د مالک خدائ زمونږ
 خدائ پاک په قربانگاه باندې د سوزولو دپاره لرگو بندويست کوي او دا به د قانون په
 مطابق وي. (۳۵) مونږ به هر کال د خپل وپرومبي رېبلے شوي فصل او زمونږ په ونو
 کښې د وپرومبي پېدا شوې مېوې يوه نذرانه د مالک خدائ کور ته وړو. (۳۶) زمونږ د هر
 يو کس وپرومبي پېدا شوې زوئ به امامانو له د خدائ پاک کور ته بوحو او هلته به يې
 د خدائ پاک د بنودلي شوي قانون په مطابق خدائ پاک ته وقف کوو. زمونږ د هر يو
 کس د غواگانو وپرومبي پېدا شوې سخے او زمونږ د هر يو کس وپرومبي پېدا شوې
 گپورے يا د چپلي بچے به هم وقف کيږي. (۳۷) مونږ به هر کال امامانو له د خدائ پاک

کور ته د وپرومبی رېبلی شوی فصل نه جوړې شوې پېرې او د انگورو د میو خپلې نورې نذرانې، د زیتونو تېل او هر قسم مېوې هم وړو. او مونږ به هغه هر څه نه لسمه حصه ليويانو له راوړو څه چې زمونږ په پټو کښې شوی دی، ځکه چې هغوی زمونږ په کلو کښې د دې څیزونو د راټولو ذمه وار دی. (۲۸) کله چې لسمه حصه راټولولې شی نو د هارون د اولاد امامان به ليويانو سره وی. او د هغه ټولې راټولې شوې لسمې حصې نه به ليويان لسمه حصه د خدای پاک د کور گودامونو ته یوسی. (۲۹) بنی اسرائیل او ليويان به د فصل، میو او د زیتونو تېلو برخې هغه گودامونو ته یوسی چرته چې د خدای پاک د کور سامان کېښودلې شی او چرته چې امامان، د دروازو څوکیداران او سندرغاړی حاضر وی. مونږ به زمونږ د خدای پاک د کور نه مخ نه اړوو.

په یروشلم کښې اوسېدونکی خلق

۱۱ مشران په یروشلم کښې دېره شول او باقی خلقو پچه واچوله چې د هر لسم خاندان نه یو خاندان خوښ کړی چې لاړ شی او د یروشلم په مقدس ښار کښې اوسېږی، خو هغه نور په خپلو ښارونو کښې اوسېدل. (۲) خلقو د هغه ټولو خلقو دپاره برکت وغوښتو چې کوم په رضاکارانه توگه په یروشلم کښې اوسېدل. (۳) د یهوداه په ښارونو کښې بنی اسرائیل، امامان، ليويان، د خدای پاک د کور کارېگران او د سلیمان د نوکرانو اولاد په خپلو ښارونو کښې په خپلو جائیدادونو کښې اوسېدل. دا د یهوداه صوبې د مشرانو ښاریانو تفصیل دے کوم چې په یروشلم کښې اوسېدل: (۴) د یهوداه قبیلې کسان دا دی: د زکریاه نمسه او د عزیزه زوی عتایاه. د هغه په آباواجداد کښې امریاه، سفطیاه او محلل اېل شامل وو، چې د یهوداه زوی د فارص اولاد وو. (۵) او هم د کولحوزه نمسه او د باروک زوی معسیاه. د هغه په آباواجداد کښې حزایاه، عدایاه، یویریب او زکریاه شامل وو، چې د یهوداه د زوی سیله اولاد وو. (۶) د فارص د اولاد څلور سوه او اته شپېته ښه تکره سړی په یروشلم کښې اوسېدل. (۷) د بنیامین د قبیلې

کسان دا دی: د یوئید نمسے او د مسلام زوئ سلو وو. د هغه په نورو آباواجداد کښې فداپاه، قولایاه، معسیاه، ایتی اېل او یسعیاہ شامل ؤو. (۸) د سلو نزدې خپلوان جبی او سلی ؤو. ټول نهه سوه او اته ویشتم بنیامینیان په یروشلم کښې اوسېدل. (۹) د زکری زوئ یوایل د هغوی مشر وو، د هسینوآه زوئ یهوداه په ښار کښې دویم مشر آفسر وو. (۱۰) امامان: د یویریب زوئ یدعیاه او یکین. (۱۱) شرایاه زوئ د خلیقپاه، زوئ د مسلام، زوئ د صدوق، زوئ د مرایوت، زوئ د اخیطوب، څوک چې د خدای پاک د کور مشر امام وو. (۱۲) د دې قبیلې ټولو اته سوه او دوویشتمو کسانو د خدای پاک په کور کښې خدمت کولو. د فللیاه نمسے او د یروحام زوئ عداپاه. د هغه په آباواجداد کښې امصی، زکریاه، فشحور او ملکپاه شامل ؤو. (۱۳) د هغه د قبیلې ټول دوه سوه او دوه څلوېښت کسان د کورنو مشران ؤو. د اخزائی نمسے او د عزراېل زوئ امشی. د هغه په آباواجداد کښې امیر او مسلموت شامل ؤو. (۱۴) د هغه د قبیلې یو سل او اته ویشتم کسان ښه تکره فوجیان ؤو. د هغوی مشر زبدي اېل وو چې د هجدولیم زوئ وو. (۱۵) لیویان: د عزریقام نمسے او د حسب زوئ سمعیاه. د هغه په آباواجداد کښې حسبپاه او بنی شامل ؤو. (۱۶) سبتی او یوزید، د خدای پاک د کور نه د بهر کار مشران ؤو. (۱۷) د زبدي نمسے او د میکا زوئ متنیاه چې د آسف د اولاد نه وو. هغه د خدای پاک په کور کښې د عبادت په وخت کښې د حمدوثناء رهنمائی کوله. او بقبوقیاه په متنیاه پسې دویم سرې وو. د جلال نمسے او د سموع زوئ عبدا د یدوتون د اولاد نه وو. (۱۸) د یروشلم په مقدس ښار کښې ټول دوه سوه او څلور اتیا لیویان اوسېدل. (۱۹) د خدای پاک د کور څوکیداران: عقوب، طللمون او د هغوی خپلوان، ټول یو سل او دوه اويا کسان ؤو. (۲۰) نور بنی اسرائیلیان او پاتې امامان او لیویان د یهوداه په ښارونو کښې په خپلو خپلو جائیدادونو کښې اوسېدل. (۲۱) د خدای پاک د کور خدمتگاران د یروشلم په هغه برخه کښې اوسېدل چې نوم یې عوفل وو او هغوی د ضیحا او جسفا د مشری لاندې کار کولو. (۲۲) د لیویانو هغه مشر چې په یروشلم کښې اوسېدو هغه د حسبپاه نمسے او د بانی زوئ عزی وو. د هغه په پلارانو نیکونو کښې متنیاه او میکا شامل ؤو او هغه د آسف

د قبیلې نه وو. دا هغه ډله وه چې د دې کسان د خدای پاک په کور کښې د موسیقي نومه وار و. (۲۳) د دې دپاره شاهي اصول مقرر و او چې قبیلې به هره ورځ د خدای پاک د کور په موسیقي کښې مشري څنگه کوی. (۲۴) د یهوداه قبیلې د زارح د قبیلې د مشیزبایل زوی فتحیاه د فارس په دربار کښې د بنی اسرائیلو نمائندگی کوله.

د یروشلم نه بهر کلی

(۲۵) پېر خلق د خپلو پټو سره نزدې په کلو کښې اوسېدل. څه کسان چې د یهوداه د قبیلې و او نو هغوی په قریت اربع، دیبون، یقبضی اېل او د دې ښارونو سره نزدې کلو کښې اوسېدل. (۲۶) هغوی د یسوع، مولاده او بیت فلط په ښارونو کښې هم اوسېدل، (۲۷) او داسې په حصارسعول، بیرسبع او د دې نه گېرچاپېره کلو کښې هم اوسېدل. (۲۸) هغوی د صقلاج په ښار کښې، مقوناه او د دې نه گېرچاپېره کلو کښې، (۲۹) په عین رمون، صرعا، یرموت، (۳۰) په زنوح، عدولام او نزدې کلو کښې اوسېدل. هغوی په لکيس او په نزدې پټو کښې او په عزیزه او د دې په کلو کښې اوسېدل. نو د یهوداه خلق د بیرسبع نه واخله د هنوم وادی پورې اوسېدل. (۳۱) د بنیامین قبیلې خلق په دې ځایونو کښې اوسېدل، جبعه، مکماس، عیاه، بیت ایل او د دې نزدې کلو کښې، (۳۲) په عنتوت، نوب، عنیاه، (۳۳) حصور، راما، جیتم، (۳۴) حادید، صبوئیم، نبلاط، (۳۵) لد، اونو او په هغه وادی کښې چې چرته کاریگر اوسېدل. (۳۶) د لیویانو څه قبیلې کومې چې د یهوداه په علاقه کښې اوسېدلې وې هغوی د بنیامین د خلقو سره اوسېدو دپاره ولېږل شول.

د امامانو او لیویانو تفصیل

۱۲ (۱) دا د هغه امامانو او لیویانو تفصیل دے کوم چې د شلتی اېل زوی زربابل او د مشر امام یسوع سره د جلاوطنی نه راوایس شول. (۲) - (۷) امامان دا و: شرایاه،

یرمیاہ، عزرا، امریاء، ملوک، حطوش، سکانیاء، رَحُوم، مریموت، عدو، جنتو، ابیاء، میامین، معدیاء، بلجاء، سمعیاء، یویریب، یدعیاء، سلو، عموق، خَلقیاء او یدعیاء. د یَشوع په وخت کبښې دا سپری د خپلو ملگرو امامانو مشران ؤو. (۸) لیویان: دا کسان د شکر گزاری حمدوثناء مشران ؤو، یَشوع، بنوئی، قدمی اېل، سربیاہ، یهوداہ او متنیاء. (۹) دې کسانو ورسره آواز نیولو، بقبوقیاء، عُنی او د هغوی ملگرو لیویانو.

د مشر امام یَشوع اولاد

(۱۰) یَشوع د یو یقیم پلار وو، یو یقیم د ایاسب پلار وو، ایاسب د یو یدع پلار وو، (۱۱) یو یدع د یونتن پلار وو، او یونتن د یدوع پلار وو.

د امامانو د قبیلو مشران

(۱۲) - (۲۱) کله چې یو یقیم مشر امام وو، نو دا امامان د امامانو د قبیلې مشران ؤو: د شرایاه قبیلې امام مرایاه، د یرمیاہ قبیلې امام حننیاہ، د عزرا قبیلې امام مسلام، د امریاء قبیلې امام یهوحنان، د مُلکو قبیلې امام یونتن، د شبنیاہ قبیلې امام یوسف، د حارم قبیلې امام عدنا، د مرایوت قبیلې امام حلقی، د عدو قبیلې امام زکریاء، د جنتون قبیلې امام مسلام، د ابیاء قبیلې امام زکری، د مینامین قبیلې یو امام هم وو. د معدیاء قبیلې امام فِلطی، د بلجاء قبیلې امام سموع، د سمعیاء قبیلې امام یونتن، د یویریب قبیلې امام متنی، د یدعیاء قبیلې امام عَزی، د سلی قبیلې امام قلی، د عموق قبیلې امام عبر، د خَلقیاء قبیلې امام حسبیاہ، د یدعیاء قبیلې امام ننتی ایل.

د امامانو او لیویانو د کورنو حساب

(۲۲) کله چې ایاسب، یو یدع، یوحانان او یدوع مشران امامان ؤو نو د لیویانو د مشرانو

فهرست تيار شو او هم داسې د فارس بادشاه د اريوس په زمانه كښې د امامانو د كورنو د مشرانو حساب كتاب ساتلې شوې وو. (٢٣) د الياسب نمسي د يوحانان وخت پورې د ليويانو د كورنو مشرانو حساب كتاب د تاريخ په كتاب كښې ليكلې شو.

د خدائ پاك په كور كښې ذمه وارى

(٢٤) دا د ليويانو د كورنو مشران دى: حسبياه، سربياه، يشوع، بنوئى، قدمي اېل. په هغه وخت كښې به دوو ډلو يو بل ته مخامخ نمبر په نمبر د خدائ پاك ثناء صفت كولو او د هغه شكر به يې ادا كولو. دا به يې د هغه اصولو په مطابق كول كوم چې د خدائ پاك خدمت كوونكى داؤد بادشاه ورته بنودلى ؤو. (٢٥) د خدائ پاك د كور دا څوكيداران د خدائ پاك د كور د دروازو سره د گودامونو مشران ؤو: متنياه، بقبوقياه، عبدياه، مسلام، ظلمون او عقوب. (٢٦) دا خلق د يوصدق نمسي او د يشوع زوى يويقيم په وخت كښې هلته اوسېدل او د نحمياه حكمران په وخت كښې او د عزرا په وخت كښې چې امام او د شريعت عالم وو.

د نحمياه د ښار دېوالونه وقف كول

(٢٧) كله چې د يروشلم د ښار دېوال وقف كېدلو، نو ليويان د هغه ټولو ځايونو نه راوستلې شول چرته چې هغوى اوسېدل، هغوى د دې دپاره راوستلې شول چې د وقف كېدو په جشن كښې د شكر گزارى د سندرو سره او د چمتو او بينجو د موسيقى سره شريك شى. (٢٨) د ليويانو كورنو سندرغاړى د هغه علاقې نه راغونډ شول چرته چې هغوى اوسېدل. هغوى د يروشلم گېرچاپېره علاقې نه او د نطوفه نه گېرچاپېره د وړو ښارونو نه، (٢٩) او د بيت جلال، جبعه او عزاموت نه راغلل. (٣٠) امامانو او ليويانو د خپلو ځانونو، خلقو، د دروازو او د ښار د دېوال دپاره د پاكوالى رسم ادا كړو. (٣١) ما د دېوال دپاسه د يهوداه مشران راغونډ كړل او هغوى مې د دوو لويو ډلو مشران مقرر كړل

چې د ښار نه گېرچاپېره روان شی او د خدای پاک شکر ادا کوی. اوله پله د دېوال د پاسه ښی طرف ته د پېران دروازې طرف ته لاړه. (۳۲) هوسعیاه د سندرغاړو نه وروستو روان شو، چې د یهوداه نیم مشران ورپسې و. (۳۳-۳۵) دا امامان ورپسې روان شول چې بیگلې پې غږولې: عزریاه، عزرا، مسلام، یهوداه، بنیامین، سمعیاه او یرمیاہ. ورپسې زکریاه زوی د یونتن، زوی د سمعیاه، زوی د متنیاہ، زوی د میکایاه، زوی د زکور، زوی د آسف راغله. (۳۶) په هغه پسي د هغه د قبیلې نور کسان و:

سمعیاه، عزراہل، مللی، جلی، ماعی، نتنی ایل، یهوداه او حنانی. هغوی ټولو د موسیقی هغه شان څیزونه روان کړی و کوم چې د خدای پاک خدمت کوونکی داؤد بادشاه غږول. عزرا عالم د دې جلوس نه وړاندې روان وو. (۳۷) د فواری د دروازې سره هغوی په هغه پورې باندې وختل کومې چې د داؤد ښار ته تلې وې، د داؤد د محل نه تېر شول او د ښار نمرخاتہ طرف ته د اویو دروازې سره دېوال ته واپس شول. (۳۸) د هغه کسانو بله پله کومو چې شکریه ادا کوله د دېوال د سر سره کس طرف ته لاړل او نیم خلق ما سره ورپسې روان و. مونږ د تنور د مینارې نه تېر شو او پلن دېوال ته لاړو، (۳۹) او د هغه ځای نه مونږ د افرائیم دروازې نه، یسانه دروازې نه، د کبانو دروازې نه، د حنن ایل مینارې او د سلو مینارې نه روان و او د گپو دروازې ته لاړو. او مونږ خپل تگ د خدای پاک د کور دروازې سره نزدې بس کړو. (۴۰) هغه دواړه پلو کومو چې د خدای پاک شکر ادا کولو هغه د خدای پاک د کور علاقې ته ورسېدلې. زه هم د مشرانو نیمې قبیلې سره وم، (۴۱) زما په پله کښې دا امامان شامل و، چې هغوی بیگلې غږولې:

الیاقیم، معسیاه، مینامین، میکایاه، الیوعینی، زکریاه او حننیاہ. (۴۲) او په هغوی پسي معسیاه، سمعیاه، الی عزرا، عزی، یهوحنان، ملکیاه، عیلام او ایصر روان و. د دې حمد ویونکو مشری ازرخیاہ کوله او په اوچت آواز پې سندرې وئیلې. (۴۳) په هغه ورځ باندې پېرې نذرانې پېش کړې شوې او د خلقو زړونه د خوشحالی نه پک و و ځکه چې خدای پاک هغوی پېر خوشحاله کړی و. ښځې او ماشومان په دې جشن کښې شریک و او چې هغوی کوم شور جوړ کړی و نو هغه تر لرې لرې پورې اورېدې شو.

د خدائ پاک د کور انتظام

٤٤ په هغه وخت کبني خه سپري د هغه گودامونو مشران مقرر شوي وو، چرته چې د خدائ پاک د کور دپاره خيزونه کبشودلې شول، په دې کبني نذرانه، وپومبې پېدا شوې غله او لسمه حصه. دا سپري د مختلفو بنارونو سره نژدې پتو نه د برخو راغونډولو نمه وار وو. دا برخي د قانون په مطابق د امامانو او ليويانو دپاره وې. د يهوداه ټول خلق د امامانو او ليويانو نه خوشحاله وو. ٤٥ هغوي د پاکوالي رسمونه او هغه نور رسمونه ادا کول د کومو چې خدائ پاک حکم ورکړې وو. د خدائ پاک د کور موسيقارانو او څوکيدارانو هم خپله نمه واري د هغه اصولو په مطابق سر ته رسوله کوم چې داؤد بادشاه او د هغه زوي سلیمان جوړ کړي وو. ٤٦ پېر وخت مخکبني د داؤد بادشاه او آسف موسيقار د وخت، موسيقارانو د خدائ پاک د ثناء صفت کولو او د شکر گزاري مشري کړې وه. ٤٧ د زبابل او نحمياه په زمانه کبني به ټولو بني اسرائيلو هره ورځ د خدائ د کور د سندرغاړو او څوکيدارانو ضرورتونه پوره کول. ليويانو ته به هغه برخه ورکولې کېدله کومه چې هغوي دپاره مقرر وه او ليويانو به د هغې نه امامانو له هغه برخه ورکوله کومه چې د هغوي دپاره مقرر وه.

د بني اسرائيلو نه د بل ملک خلق جدا کول

١٣ ٤٨ کله چې د موسي شريعت خلقو ته په اوچت آواز لوستلې شو، نو هغوي دې آياتونو ته راغلل چې وائي، يو عموني او موآبي ته به هم دا اجازت نه وي چې د خدائ پاک په پله کبني داخل شي. ٤٩ دا د هغې په وجه کله چې بني اسرائيل د مصر نه بهر په لار روان وو نو عمونيانو او موآبيانو هغوي له اوبه او روتي نه وه ورکړې. او د دې په ځائ بلعام له يې پېسې ورکړې چې په بني اسرائيلو باندې لعنت ووائي، خو زمونږ خدائ پاک هغه لعنت په برکت بدل کړو. ٥٠ کله چې بني اسرائيلو دا حکم واورېدو نو هغوي

د قوم نه د پردی مُلک ټول خلق وویستل.

د نحمیاه اصلاحات

٤ اییاسب امام کوم چې د خدای پاک د گودامونو مشر وو، هغه د پېرې مودې نه د طویبیه ملگرې وو. ٥ هغه طویبیه له دا اجازت ورکړو چې یوه لویه کوټه استعمالوی چې به مخکښې په کښې د غلې نذرانو او خوشبویې نذرانو د جمع کولو او د خدای پاک په کور کښې د استعمالېدونکي سامان دپاره، د امامانو د نذرانو دپاره، د غلې د لسمې حصې، د میو او د زیتونو هغه تېلو دپاره مخصوصه وه کومه به چې لیویانو، د خدای پاک د کور موسیقارانو او د خدای پاک د کور څوکیدارانو دپاره وه. ٦ کله چې داسې کېدل، نو زه په یروشلیم کښې نه وم، ځکه چې د بابل بادشاه ارتخششتا د بادشاهی په دوه دېرشم کال زه هغه له واپس ورغله وم چې خبر ورورسوم. څه وخت وروستو ما ته د هغه نه اجازت ملاو شو چې واپس یروشلیم ته تلې شی. ٧ کله چې یروشلیم ته راواپس شوم نو ما ته د دې بدعملی پته ولگېده چې اییاسب طویبیه له اجازت ورکړې دې چې د خدای پاک په کور کښې یوه کوټه استعمالوی. ٨ زه سخت غصه شوم او د طویبیه ټول سامان مې بهر وغورزولو. ٩ ما حکم ورکړو چې د کوټو د پاکوالی رسم دې ادا کړې شی او د خدای پاک د کور د سامان، د غلې نذرانې او خوشبوئی دې بیا واپس په خپل ځای باندې کېښودلې شی. ١٠ ما ته دا پته هم ولگېده چې د خدای پاک د کور موسیقاران او نور لیویان د یروشلیم نه تلې دی او خپلو پټو ته واپس شوی دی، دا ځکه چې خلقو هغوئ له دومره خوراک ورکولې نه شو چې گزاره ورباندې کېدله. ١١ ما آفسران ورتل او ورته مې وویل چې د خدای پاک د کور خیال ولې نه دې ساتلې شوې. او ما لیویان او موسیقاران واپس د خدای پاک کور ته راوستل او بیا مې په کار لگیا کړل. ١٢ بیا ټول بنی اسرائیلیان یو ځل بیا شروع شول چې د خدای پاک د کور گودامونو ته خپل د غلې لسمه حصه، مې او د زیتونو تېل راوړی. ١٣ ما دا سپری د

گودامونو مشران مقرر کړل: شلمیاه، چې یو امام وو، صدوق، چې د شریعت یو عالم وو، او فداپاه لیوے. د متنیاه نمسے او د زکور زوی حنان د هغوی مددگار وو. دا اعتباری کسان ؤو، او د هغوی دا ذمه واری وه چې په لیویانو باندې د سامان په تقسیمولو کښې د ایماندارۍ نه کار واخلي. (۱۴) زما خدایه پاکه، یاد ساته دا هر څه چې ما ستا د کور او د دې د عبادت دپاره کړی دی او دا مۀ هېروه. (۱۵) په هغه وخت کښې ما ولیدل چې په یهوداه کښې خلقو د سبت په ورځ د انگورو لنگری استعمالوله. او نورو په خپلو خرونو باندې غله، مے، انگور، اینځر او نور څیزونه بار کول او یروشلم ته یې وړل، ما هغوی له خبردارۍ ورکړو چې د سبت په ورځ دې هیڅ نه خرڅوی. (۱۶) د صور ښار څه خلق په یروشلم کښې اوسېدل او هغوی کبان او د هر قسم سامان ښار ته د دې دپاره راوړو چې د سبت په ورځ یې زمونږ په خلقو باندې خرڅ کړی. (۱۷) ما د یهوداه مشران ورتل او ورته مې وویل، ”تاسو خپل دې بد عمل ته وگورئ. تاسو د سبت د ورځې سپکاوے کوئ. (۱۸) دا بلکل هم هغه کار دے چې خدای پاک پرې ستاسو پلار نیکه له سزا ورکړه چې کله هغه په ښار باندې تباھی راوسته. او تاسو نور زور هم کوئ چې د بنی اسرائیلو په ملک باندې د خدای پاک نور قهر هم نازل شی ځکه چې د سبت د ورځې سپکاوے کیرئ.“ (۱۹) نو ما حکم ورکړو چې د هر سبت د شروع کېدو نه وړاندې د ښار دروازې په ماښامی کښې بندولے شی او د سبت د ورځې د ختمېدو نه وړاندې دې نه شی کولولے. ما خپل یو څو سړی په دروازو باندې د دې دپاره ودرول چې دا خبره یقینی شی چې د سبت په ورځ به ښار ته هیڅ هم نه شی راوړلے. (۲۰) یو یا دوه ځل سامان خرڅوونکو او سوداگرو د خالی شپه د ښار د دېوالونو نه بهر تېره کړه. (۲۱) ما هغوی له خبردارۍ ورکړو، ”تاسو د دې دېوال سره شپه ولې تېروئ که تاسو بیا داسې وکړل، نو زۀ به تاسو خراب تراب کړم.“ نو د دې نه پس هغوی د سبت په ورځ بیا رانه غل. (۲۲) ما لیویانو له حکم ورکړو چې خپل ځانونه پاک کړئ او لاړ شی او د دروازو څوکیداری وکړئ چې د سبت ورځ مقدسه پاتې شی. خدایه پاکه، ما د دې دپاره هم یاد ساته او د خپلې لوڼې مینې په وجه مې بچ کړه. (۲۳) په هغه وخت کښې ما ته دا

پته هم ولگېده چې خۀ يهودی سړو د اشدود، عمون او د موآب د بنخو سره ودونه کړی دی. (۲۴) د هغوی نیم اولاد د اشدود ژبه او یا خۀ بله ژبه وئيله او هغوی زمونږ ژبه نه شوه وئيلے. (۲۵) ما هغه سړو له خبردارے ورکړو، په هغوی مې لعنت ووئيلو، ومې وهل او وېښتۀ مې ترې نه وويستل. بيا مې ترې نه د خدای پاک په نوم باندې دا قسم واخستو چې هغوی او د هغوی بچی به هيڅکله د پردی مُلک د خلقو سره ودونه نه کوی. (۲۶) ما ورته ووئيل، ”سليمان د پردی مُلک د بنخو په وجه گناه وکړه. هغه داسې سړے وو چې هغه د نورو قومونو د هر يو بادشاه نه لوی وو. خدای پاک د هغه سره مينه کوله او هغه يې د بنی اسرائيلو په ټول مُلک باندې بادشاه جوړ کړے وو، خو بيا هم هغه د پردی مُلک بنخو په گناه باندې اخته کړو. (۲۷) نو مونږ به بيا د گناه کبيره داسې عمل څنگه وکړو چې د خدای پاک سره بې وفایي وکړو او د پردی مُلک بنخو سره ودونه وکړو؟“ (۲۸) يویدع د مشر امام الیاسب زوی وو، خو د يویدع يو زوی د بيت حورون د ښار د سنبلط د لور سره واده وکړو، نو ما يویدع دې ته مجبور کړو چې يروشلم پرېږدی. (۲۹) خدایه پاکه، هغه راپه یاد کړه چې دې خلقو د امامت او د هغه لوظ سپکاوے څنگه وکړو چې کوم لوظ تا د امامانو او ليويانو سره کړے وو. (۳۰) نو ما خلق د پردی مُلک د هر يو څيز نه صفا کړل، ما د امامانو او ليويانو دپاره اصول ځکه جوړ کړل چې هر يو کس خپله خپله زمه واری وپېژنی، (۳۱) ما د لرگو بندوبست وکړو چې هغه به د هغه نذرانو په سوزولو کښې استعمالېدل چې کومې نذرانې به په صحيح وخت راوړلے شوې، دا کار مې هم وکړو چې خلق د خپلې وړومبې غلې او خپلې وړومبې پخې شوې مېوې راوړی. خدایه پاکه، دا هر خۀ مۀ هېروه او را یاد کړه.